Zpravodaj
Šrámkovy Sobotky

6 ROČNÍK XLVIII LISTOPAD / PROSINEC 2011 CENA 15 Kč

Sobotecké kouzlo Vánoc

Foto: Zbyněk Krámek

Rozsvícení vánočního stromu

Mikulášská nadílka v sokolovně

Na 1. adventní neděli **27. 11.** se sešlo na mlhavém náměstí odhadem 300 lidí, kteří za zpěvu dětí z pěveckého sboru Notička při mateřském centru Ťapík a ZUŠ Sobotka přihlíželi rozsvícení překrásného vánočního stromu. Ten věnovali tento rok Dajčovi a sobotecké technické služby pro něj musely zvětšit otvor na ukotvení, aby nedopadl jako strom ze Staroměstského náměstí. Zdeňka Badová ho spolu s Renatou Holubovou krásně ozdobily z vysokozdvižné plošiny Miloše Bláhy elegantními ozdobami a světelným řetězem darovaným panem Staškou. Kromě vánočního stromu zářily na náměstí také spousty lampionů dětí, které přišly v průvodu od školy. Děti se mohly zahřát teplým čajem, dát si cukrovou vatu či poslat dopis Ježíškovou poštou. Sváteční atmosféru pro společné setkání nabídne vánoční strom ještě na poslední adventní neděli **18. 12.**, kdy se pod ním v 10h uskuteční tradiční zpívání koled u živých jesliček organizované baráčníky.

V sobotu **3. 12.** se v sokolovně konaly Vánoční trhy a následně sem zavítal i Mikuláš, aby potěšil a obdaroval „hodné" děti, kterých přišlo přes 60. Druhou adventní neděli **4. 12.** bylo na programu vystoupení pěveckého sboru MUSICA FORTUNA z Turnova, který nechal rozeznít Chrám sv. Maří Magdalény vánočními písněmi a koledami. Následující neděle **11. 12**. patřila koncertu pěveckých sborů Stojmír-Bendl a Nota, které předvedly své umění na zámku Humprecht.

Dovolím si za všechny organizátory popřát vám klidné Vánoce, veselého Silvestra, poděkovat za hojnou účast na letošních akcích a očekávat ještě vyšší v příštím roce. Už nyní se můžeme těšit na sobotu **25. února**, kdy se do Sokolovny chystá velký **ples spolků a města Sobotky**, s bohatou tombolou, skvělou plesovou hudbou a zábavou.

Barbora Š. Stašková

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

16. 12.	**18:00**	**Městské divadlo**	**AŽ JEŽÍŠEK ZACINKÁ divadelní představení Studia Šrámkova domu**
17. 12.	**16:00**	**Muzeum F. Šrámka**	**VERNISÁŽ NOVÉ VÝSTAVY věnované F. Šrámkovi**
18. 12.	**10:00**	**náměstí**	**ŽIVÝ BETLÉM**
15. 1.	**14:00**	**Šrámkův dům**	**LEDNOVÉ MATINÉ tradiční pořad k výročí narození F. Šrámka**
20. 1.	**10:00**	**Městské divadlo**	**O SNĚHURCE pohádkové představení nejen pro děti z Mateřské školy**
25. 2.	**20:00**	**sokolovna**	**PLES SPOLKŮ A MĚSTA SOBOTKY hraje Orchestr Vladimíra Janského z Liberce**

Vánočních trhů v sokolovně se letos účastnilo zhruba 30 prodejců

Radnice informuje

Zprávy z Městského úřadu

Usnesení ze 8. veřejného zasedání Zastupitelstva města Sobotky, které se konalo dne 1. 11. 2011 v 18.00 hod. ve velkém sále spořitelny v Sobotce

I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:

1. rozpočtové opatření č. 5/2011 – úprava rozpočtu k 20. 10. 2011 v celkové částce 76 155 280,– Kč v příjmové i výdajové části;
2. rozpočtové provizorium na rok 2012;
3. prodej p.p.č. 45/5, ostatní plocha, o výměře 20m², k.ú.Kdanice manž. Martinovi a Petře Holanovým, Turnov, Mašov 22, za cenu dle znaleckého posudku + náklady spojené s prodejem;
4. prodej části p.p.č. 618/33, k.ú. Sobotka, dle GP č. 900-133/2009 ze dne 25.6.2009 nově označenou jako p.p.č. 618/112, zahrada, o výměře 169m² k.ú. Sobotka p. Václavu Kunstovi, Sobotka, Na Benešově 249, za cenu dle znaleckého posudku + náklady spojené s prodejem;
5. smlouvu č. 9411001800/163491 o převodu plynárenského zařízení mezi Městem Sobotka, jakožto prodávajícím a RWE GasNet, s.r.o., Klíšská 940, Ústí nad Labem, jakožto kupujícím, za cenu 1 707 tis. Kč vč. DPH;
6. smlouvu o přijetí úvěru od ESSOX s.r.o., Senovážné nám. 231/7, České Budějovice, ve výši 1 066 338,– Kč na dobu 36 měsíců se splátkami ve výši 33 194,– Kč měsíčně, na nákup komunální techniky Iseki TM 3245 včetně příslušenství;
7. zveřejnění záměru města prodat p.p.č. 63, zahrada, o výměře 124m² a p.p.č. 2889, ostatní plocha, o výměře 208m² k.ú. Sobotka;

8. zveřejnění záměru města prodat část p.p.č. 622/19 o výměře 15m², dle GP č.927-235/2010 ze dne 15. 12. 2010 označených jako díl b o výměře 13m² a díl g o výměře 2m², vše v k.ú. Sobotka;
9. smlouvu o zřízení věcného břemene v části p.p.č. 2166/17 v k.ú.Sobotka, v rozsahu 9m spočívající v právu zřídit a provozovat plynárenské zařízení a právu vstupovat a vjíždět na pozemek, mezi městem Sobotka, jako povinným a RWE GasNet, s.r.o., Klíšská 940, Ústí nad Labem, jako oprávněným.

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zápis z jednání finančního výboru ze dne 26. 10. 2011;
2. zápis z jednání kontrolního výboru ze dne 25. 10. 2011.

Usnesení z 9. veřejného zasedání Zastupitelstva města Sobotky, které se konalo dne 24. 11. 2011 v 18.00 hod. ve velkém sále spořitelny v Sobotce

I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:

1. rozpočtové opatření č. 6/2011 – úprava rozpočtu k 16. 11. 2011 v celkové částce 79 805 960,- Kč v příjmové i výdajové části;
2. smlouvu o půjčce ve výši 170 000,- Kč mezi městem Sobotka, jako věřitelem a TJ Sokol Sobotka, Tyršova ul., Sobotka, jako dlužníkem, na realizaci projektu „Úprava a doplnění stávajícího dětského hřiště a rekonstrukce budovy Sokola".

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zápis z jednání finančního výboru ze dne 16. 11. 2011.

Stanislav Tlášek
starosta

Krátké zprávy

Konec vydávání občanských průkazů v Sobotce

Od 1. 1. 2012 dojde ke změně zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, který bude zavádět nové typy občanských průkazů se strojově čitelnými údaji a občanské průkazy se strojově čitelnými údaji a kontaktním elektronickým čipem. Nový typ OP bude vydáván pouze v obcích s rozšířenou působností - v případě Sobotky je touto obcí Jičín. O stávající typ OP bylo možné v Sobotce žádat pouze do 30. 11. 2011, a to i v případě, že platnost OP končí v 1. polovině roku 2012. Od 1. 12. 2011 lze v Sobotce nahlásit pouze ztrátu OP. Více informací podají na MěÚ paní Guciová (493 544 393) a paní Hošková (493 544 388).

Termín revize komínů v Sobotce

Město Sobotka a Kominictví Milan Sytenský vyhlašují příjem objednávek na pravidelnou revizi komínů (kontrolu spalinových cest).
Termín revizí: 9. – 14. ledna 2012 od 8:00 do 16:00
Příjem objednávek a rezervace termínu:
Městský úřad, úsek životního prostředí - p. Jaroslav Šperling
tel. 493 544 383, e-mail: sperling@mesto-sobotka.cz.
Dle vyjádření Kominictví Milan Sytenský nebude možné z kapacitních důvodů realizovat revizi dříve, než v uvedeném termínu.

Jan Janatka
místostarosta

MĚSTO SOBOTKA DĚKUJE PANÍ MILENĚ DAJČOVÉ ZA DAROVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMU.

20 let „Domu pod půlměsícem“

Asi málokdo z obyvatel Sobotky si letos na podzim vzpomněl, že před dvaceti lety byla ve městě postavena skulptura Dům pod půlměsícem. Stavba v zadní části městského parku bohužel za ty roky zchátrala takovým způsobem, že je z ní poloviční ruina, jakési kuriózní, polozapomenuté cihlové zdi, o kterých se neví, proč tu vlastně jsou. Fakt, že zde tato stavba je již 20 let, byť v bídném stavu, to je bezpochyby důvodem k rekapitulaci její historie i důvodem připomenout její vznik a kontext.

V roce 1990 díky dobšickému chalupáři a tehdejšímu velvyslanci Československa ve Francii Jaroslavu Šedivému navštívil Sobotku italský umělec Claudio Parmiggiani (nar. 1942), kterého při procházce městem nadchnul kouzelný výhled z parku na Humprecht.

O rok později - 19. října 1991 byla v městském parku za účasti představitelů města i mnoha hostů slavnostně odhalena Parmiggianiho skulptura „Casa sotto la luna“ (Dům pod půlměsícem). Stavba sestávající ze tří soustředných kruhů protnutých otvorem ve tvaru maltézského kříže byla postavena z více jak 7000 pálených cihel jako součást Parmiggianiho uměleckého projektu **Une sculpture**, jehož výsledek není nikdy možné spatřit v celku. Stavbám je společný použitý materiál, jímž je pálená cihla. První část, která představuje sever, byla postavena roku 1975 v Collebeatu u Brescie v Itálii a pojmenována **Clavis – Klíč**. Druhá skulptura, nazvaná **Pietra – Kámen**, vznikla v roce 1983 na Fisherś Island na Nilu v Egyptě a symbolizuje jih. Třetí v pořadí byla **Torre – Věž**, která stojí od roku 1989 u zámku Saint-Géry u Albi na řece Tarn ve Francii a znázorňuje západ. Sobotecká skulptura **Casa sotto la luna – Dům pod půlměsícem** představuje východ a celé dílo uzavírá. Tečkou za celým dílem lze považovat nápis Siate Misteriosi – Buďte tajemní, který korunoval vršek stavby. Sám autor svůj projekt popsal takto:

Casa sotto la Luna – Dům pod půlměsícem (Sobotka)

„Jako ideální muzeum jsem si vybral svět. Čtyři země, ve kterých je dílo umístěno, představují čtyři hypotetické hlavní body na světě, spolu tvoří jednu bázi, ve které má kořeny, z níž vyrůstá. Jeho duchovním poselstvím je myšlenka, že k poznání celého díla je třeba uskutečnit cestu od jedné jeho součásti ke druhé, teprve potom je úplné. Přitom však je nikdy nemůžeme vidět najednou, vcelku, protože je rozloženo v prostoru a v čase. Nemůžeme si ho přivlastnit a dokonale poznat. Když směřujeme k jedné části, zároveň se vzdalujeme od druhé, a i když jsme vykonali celou pouť a uviděli všechny čtyři části, cesta nekončí, nikdy dílo neznáme a nechápeme úplně, nemůžeme je zcela a dokonale vysvětlit, interpretovat. Je jakýmsi alegorickým vyjádřením nikdy nekončící cesty našeho hledání, poznání, lidského života.“

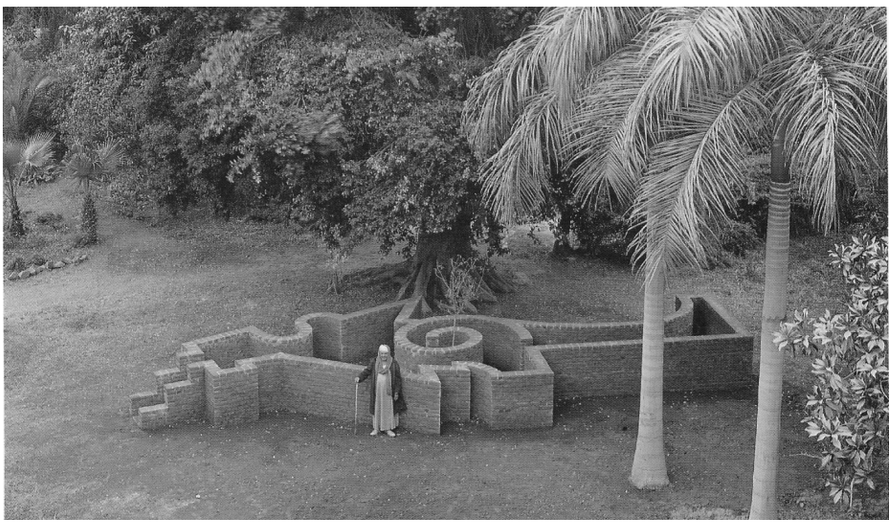

Pietra – Kámen (Egypt)

Stavba na okraji ovocného sadu s jedinečným výhledem na Humprecht lákala v průběhu 90. let mnohé návštěvníky města právě svojí tajuplností. Po pročištění parku a vytvoření okružní cesty na konci 90. let se skulptura zčásti odtajnila a začal na ní být více viditelný zhoršující se technický stav. Autor zřejmě příliš nepočítal se zdejším kli-

matem (zbývající stavby jsou umístěny ve Středomoří), takže vrchní část stavby je působením mrazu doslova ohlodána a rozdrolena. Na druhou stranu ani použitý materiál nebyl zřejmě v prvotřídní kvalitě. Chátrající skulptura bohužel začala lákat i vandaly a různé zhovadilce, kteří začali po zdech kreslit a psát nesmysly.

28. 10. 2006 uspořádalo tehdejší Středisko městské kultury Sobotka spolu s MUDr. Ivanem Kafkou vzpomínkové setkání u příležitosti 15. výročí stavby. V parku se tehdy sešlo zhruba 20 lidí a MUDr. Kafka, před dvaceti lety jeden z iniciátorů celého projektu, představil bohatý dokumentační materiál, který obsahoval fotografie autora při výběru místa, první skicy, fotografie zaznamenávající průběh stavby i samotné odhalení. Na tomto setkání byl představen návrh na informační tabuli, která by stála v parku a ze které by se návštěvníci města dozvěděli o skulptuře vše podstatné. Tato tabule byla před turistickou sezónou roku 2007 instalována, ale vydržela na místě asi 3 týdny, než jí někdo zničil. Je zajímavé, že když byly o dva roky později ve městě instalovány stojany se značením turistických cílů, tak jediná cedule, která byla zničena, byla ta, která označovala skulpturu „Dům pod půlměsícem".

V současnosti je tedy situace taková, že v městském parku stojí rozpadající se neoznačená stavba, která zajímá asi už jen málokoho. Otázka zní co dál, aby se nestalo to, že za pár let najdeme v parku jen hromadu cihel. Zřejmě nejvhodnějším řešením, jak stavbu zachránit by bylo kompletní rozebrání a opětovné sestavení stavby, tentokrát už ze speciálně vypalovaných, tvrzených cihel. Ale z důvodu finanční náročnosti bude s velkou pravděpodobností přicházet v úvahu pouze jakási kompromisní oprava, která by zahrnovala opravu nejvíce poškozených vrchních částí stavby. Jestli k nějaké opravě dojde, nelze v tuto chvíli říct, záleží to totiž na mnoha faktorech – zda bude vypsaná nějaká vhodná dotace, zda se jí podaří získat, zda město nalezne prostředky na dofinancování, zda bude vůle ze strany zastupitelstva opravu financovat apod. Určitě se ale příští rok uskuteční druhý pokus o instalaci informační tabule. A osobně bych byl rád, kdyby se do „Domu pod půlměsícem" dalo vstoupit i za dalších 20 let.

Jan Janatka

Clavis – Klíč (Itálie)

Torre – Věž (Francie)

Josef Barkman

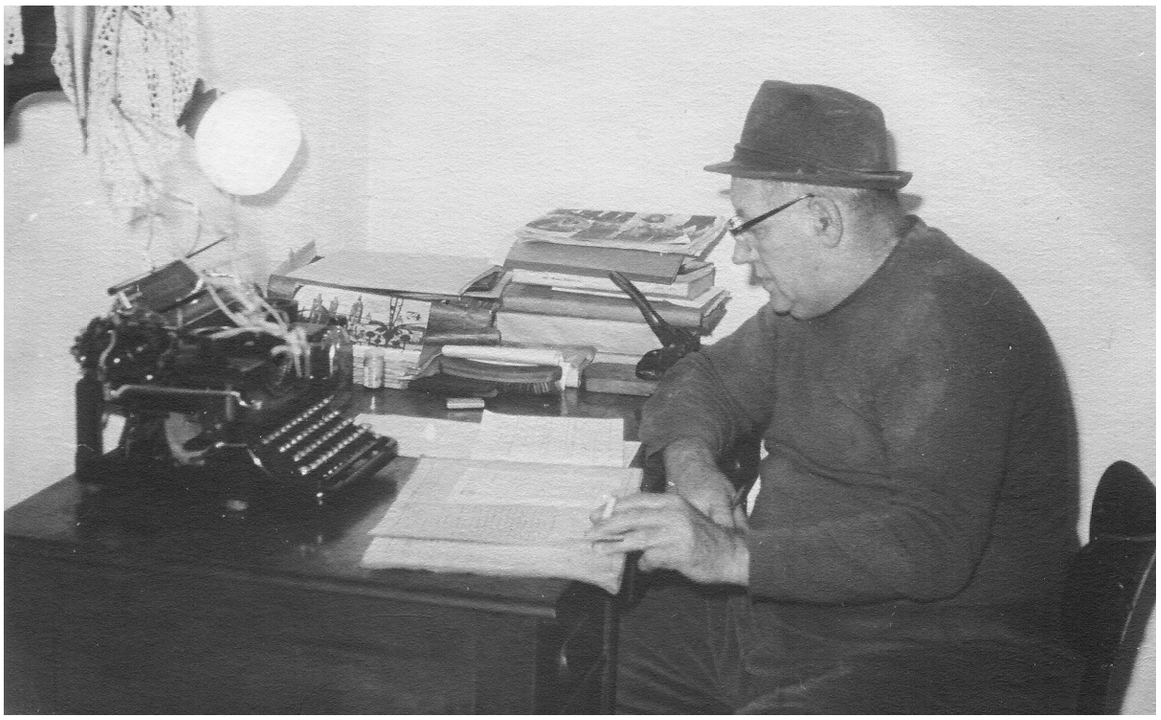

velice rád cvičil v Sokole v Libošovicích, což dokládají fotografie v rodinném albu, byl i členem Sboru dobrovolných hasičů. Úspěšně si vedl jako kulturní referent Okresního sdružení republikánského dorostu v Sobotce, od té doby rád spolupracoval s panem učitelem Václavem Frýbou. Od roku 1930 psal básně, novinářské články a povídky. Jeho práce byly uveřejněny nejen v *Zpravodaji Šrámkovy Sobotky*, ale i ve *Věstníku soboteckém*, v *Rodném kraji*, v *Cestě míru* a v jiných krajových časopisech. Almanach *Básně rolníků* vydaný v roce 1939 přinesl jeho báseň *Srny*. Román *V soumraku a na výsluní* chtěl vydat roku 1948 nakladatel Josef Krbal ve Vrchlabí, ale rukopis již nesměl vyjít. Psal i dramatické práce. Divadelní hry *Přeháňky* a *Létavice* se hrály s úspěchem v širokém okolí. O divadlo se vždy zajímal a také si rád zahrál s libošovickými ochotníky. S dobšickou mládeží nastudoval Jiráskovu *Vojnarku*, která se uváděla v přírodním divadle v Mezilužích v roce 1951. V obci vedl místní knihovnu a psal obecní kroniku.

Dopisoval si i s pracovníky České televize o kvalitě jejich pořadů. Nezapomínal ani na svá dvě vnoučata. Usměvavá veršovaná přáníčka k jejich svátkům a narozeninám vždy všechny potěšila. Když svým kolegům v Dobšicích v hostinci U Ševrů předčítal z Erbenovy *Kytice* strašidelnou baladu *Svatební košile*, nikdo ani nedutal. Těmi nejsmutnějšími projevy se loučíval se svými sousedy a přáteli na poslední cestě životem.

V době okupace byl jedním z organizátorů odbojového a partyzánského hnu-

Sobotecká

Šel ovčák s pannou spát
Do vrbiček u potoka;
Humprecht se ptá: „Máš ji rád?
Dej si pozor na něj, holka!
Soboťáci odjakživa
Chasa byla jará, živá
Budeš litovat,
Budeš litovat!“

Panenka však samý smích:
„Čeho bych já litovala,
tatíček řek' jen abych
toho chlapce milovala,
mamička mě vždy učila,
abych muže nemučila,
že to velký hřích,
že to velký hřích.

Pojď ovčáku, pojď jen blíž,
Kvetou v Rýji vlčí máky
Budu tvoje brzo již;
Pojďte, strýčku, se mnou taky!“
Humprecht mrká vyjeveně:
„Podívejte na to mřeně!
S tou budeš mít kříž,
Ach, s tou bude kříž!“

Vzpomínka

Tato báseň byla uveřejněna v roce 1958 ve sborníku prací krajových autorů Libereckého kraje *Polní květy*.

A léta běží, vážení. To byl název jednoho rozhlasového pořadu. Ano, je to tak. Dne 12. listopadu 2011 uplynulo již 100 let od narození mého otce Josefa Barkmana z Dobšic. Vzpomínám, jak sedával u svého masivního psacího stolu. Na něm tikaly stojací hodiny opatřené kalamářem s přihrádkou na psací potřeby. Pero s násadkou namáčel střídavě do modrého nebo červeného inkoustu, dle důležitosti textu. Přemýšlel, psal a psal. Vzpomínám, jak sedával u svého psacího stroje a dlouho do noci se pak ozývalo jeho ťukání přerušované zvukem řádkovače. Přemýšlel, psal a psal. Můj otec byl jedním z těch lidových písmáků, který měl dvě lásky. Lásku k rodné hroudě, rodnému kraji a lásku k české klasické literatuře.

Vystudoval zemědělskou školu v Mladé Boleslavi. Byl pokrokovým zemědělcem, který zveleboval nejen své hospodářství, ale také radil jiným jak hospodařit. Při vzniku JZD se stal zakládajícím členem a dlouholetým funkcionářem. Jako mladý člověk

tí v prostoru severního Sobotecka. Často za noci jako spojka převáděl partyzány nebo doručoval zprávy a rozkazy. Byla to nebezpečná úloha, vždyť v sázce byly životy členů rodiny. Tohoto úkolu se zhostil statečně.

To vše mohl dokázat jen člověk, který měl oporu v dobrém rodinném zázemí. A to vše mu poskytovala jeho žena, moje trpělivá, obětavá a pracovitá matka.

Byl to výjimečný člověk, lidový písmák, kronikář své doby. Část jeho díla je uložena v Literárním archivu Památníku národního písemnictví. Kniha jeho života se uzavřela 23. května 1980. Jeho práce a památka však žijí dál v myslích těch, kdo ho měli rádi.

Vzpomíná dcera Dagmar Hrdinová

První sobotečtí starostové

Až do poloviny 19. století „vládli" městům konšelé, schválení vrchností, kteří se po měsíci střídali ve funkci „bürgermeistra" – purkmistra. První mezi nimi byl primátor, primas. Na vesnicích byl v čele obce jmenovaný rychtář spolu s několika konšely. Od poloviny 19. století byl včele obcí volený starosta. Také se mu říkalo obecní představený. Spolu s ním řídili obce radní, dalším členům zastupitelstva se říkalo „vejboři".

Také v Sobotce se projevily tyto změny. Po dlouhém období metternichovského absolutismu, kdy na sobotecké radnici seděli purkmistr Josef Franc (1759-1843) – barvíř, poslední muž ve městě s copánkem, dále jeho zástupce Josef Hájek (nar. 1794) – kupec, a zkoušený radní Matěj Dušek (1786-1859), pozdější notář, nastoupila do vedení města z vůle občanů generace čtyřicátníků: truhlář Jan N. Dvorský (1803-1872), lékárník Antonín Fierlinger (1812-1893), poštmistr Josef Svoboda (1811-1882) a kupec Alois Šolc (1811-1884). Tři posledně jmenovaní se stali prvními soboteckými starosty. A dva z nich, jak vidíme z dat narození, spatřili světlo světa právě před 200 roky. Připomeňme si je dnes trochu blíže. Ale úvodem musíme ještě uvést, že ke jmenované čtveřici „čtyřicátníků" včele města patří ještě jeden jejich vrstevník, přítel a v mnohém jistě inspirátor jejich činů, vlastenecký kaplan P. Damián Šimůnek (1810-1895). Připočteme-li ještě kupce Václava Pluhaře (zemř. 1866) a později od roku 1849 městského tajemníka Rudolfa Riegla (1817-1854), máme skupinu představující hybný, vlastenecký živel města pohromadě.

Kupec Alois Šolc se narodil 22. listopadu 1811. Pocházel ze starobylého soboteckého rodu, jeho dědečkem byl známý písmák a zakladatel městského archivu Raymund Šolc. Vyučil se u otce kupcem, na zkušené byl ve Vrchlabí a v Praze, pak převzal po otci obchod v domě čp. 130. Do veřejného života zasáhl pronikavě v roce 1848, kdy byl setníkem a posléze velitelem národní gardy, účastnil se pražského Slovanského sjezdu, byl zvolen poslancem českého zemského sněmu a v letech 1850-1851 byl prvním zvoleným starostou města. To už jeho práci pozorně sledovali jeho syn Jindřich, budoucí dvojnásobný starosta Prahy, i synovec, budoucí básník Václav Šolc, a jistě i dcera Aloisie, Luisa, ochotnická herečka a budoucí manželka dramatika Františka Věnceslava Jeřábka. Jeho nebojácnost a vlastenectví se projevily třeba bojem s jičínským podkrajským úřadem, kdy pohrozil, že bude vracet německy psanou úřední korespondenci, protože ve městě žijí Češi a nebudou si vydržovat tlumočníka. A dosáhl svého, i když jen na čas. Po roce 1851 byl radním a v roce 1862 prvním předsedou Občanské besedy. V letech 1872-1875 se stal opět starostou města, posledním za stranu Staročechů. Zemřel 15. června 1884, pohřben je ve staré části soboteckého hřbitova u zdi poblíž kříže.

Šolcovým nástupcem ve funkci starosty města se stal Antonín Fierlinger. Narodil se 21. června 1812 v Turnově. Jeho stejnojmenný otec postavil v Sobotce lékárnu U strážného anděla čp. 213, kterou syn v duchu rodinné tradice musel převzít. Stal se tedy po gymnaziálních studiích v Mladé Boleslavi také lékárnickým fámulem, absolvoval v Praze v letech 1835-1837 požadované vzdělání, praktikoval u otce a ve Vrchlabí v proslulé Kablíkově lékárně. Zde se patrně seznámil s rodinou Mánesovou a pod vlivem paní Josefiny Kablíkové se začal zajímat o přírodu. V Sobotce hrál ochotnické divadlo a byl jednatelem Krasoumné jednoty. Byl známým přírodovědcem, zajímal se o archeologii a mnoho ze svých sbírek věnoval školám. Po otcově úmrtí roku 1842 převzal lékárnu a v roce 1848 nosil prapor národní gardy, který na jeho žádost vytvořil Josef Mánes. Ten udělal Sobotce i návrh na výzdobu divadelního stropu, diplomy četného občanství pro Františka Palackého a Františka Ladislava Riegra, návrh na Wildtovu sochu sv. Jana Nepomuckého a snad i návrh na vchod do lékárny. Od roku 1851 Fierlinger po deset let řídil město, ale v důsledku nám blíže neznámých sporů se této funkce roku 1861 vzdal, prodal lékárnu a odstěhoval se z města. Ale Sobotecko ho vábilo zpět, po pobytu v Nové Vsi u Roudnice a v Praze se stal správcem dolnobousovského cukrovaru a v městečku pak žil až do smrti. Zemřel 13. dubna 1893, v Dolním Bousově byl pohřben, ale jeho ostatky nechal jeho vnuk, politik Zdeněk Fierlinger převézt do Olomouce (tam se Zdeněk narodil, jeho otec Eugen tam byl profesorem a funkcionářem Vlasteneckého muzejního spolku).

Trojici přátel a prvních soboteckých starostů doplňoval poštmistr Josef Svoboda. Také on pocházel rodově z Turnova, ale narodil se 29. listopadu 1811 již v Sobotce, kam se jeho otec František roku 1809 přestěhoval. O deset let později koupil hostinec Na poště a od roku 1822 byl poštmistrem. Jeho syn byl od roku 1831 poštovním expedientem a roku 1837 poštu převzal. To už měl za sebou slávu z předchozího roku, kdy vezl na svém úseku ve slavnostní uniformě kočár s císařem Ferdinandem V. Dobrotivým. V roce 1848 velel sobotecké národní gardě a po porážce revoluce byl stejně jako Šolc policejně sledován. Po Fierlingerovi se stal v letech 1861-1867 starostou města (stejně jako v letech 1889-1894 jeho syn Josef). Nakonec dostal vyznamenání – Zlatý záslužný kříž s korunou. Zemřel 20. ledna 1882 a je pohřben na soboteckém hřbitově nedaleko hrobu Aloise Šolce.

Všichni tři starostové udělali pro Sobotku mnoho. Proto bychom na ně neměli zapomínat, proto si připomínáme i 200. výročí jejich narození.

Karol Bílek

Zemřel ing. Jan Sedmidubský

Když mi spolužák Jarda Havlík říkal 24. září o úmrtí a pohřbu Honzy Sedmidubského, zamrazilo mě po celém těle. Odešel po Vaškovi Žďánském nejnadanější kluk z naší třídy, dobrý a spolehlivý kamarád. Vynořují se vzpomínky na společně prožité tři roky v sobotecké škole, na pozdější občasná setkání v Sobotce i v Libošovicích, na třídní schůzky po létech...

Přinášíme dnes smuteční proslov pana ing. Miroslava Jirovského a k osobnosti Honzy Sedmidubského se vrátíme v příštím čísle.

K. B.

Vážení pozůstalí, smuteční hosté,

mezi všemi hranicemi, které jsou lidem vymezeny – jak mladým, tak i těm ve vysokém věku – je smrt hranicí konečnou. Zpráva o odchodu člověka, který nám byl po léta blízký, vždy překvapí. Člověka zamrazí, zachvěje se a uvědomí si pomíjivost všeho pozemského. Němí a bezradní zůstáváme stát nad tímto zážitkem a pro jeho nejbližší, manželku Věru, dcery Věru, Janu a Marii, jen těžko nalézáme vhodná slova útěchy.

Zvláště, když v zesnulém ztrácíme i my takového přítele, jako byl Honza. Jeho přímá, rovná a zodpovědná osobnost skrývala za zdrženlivostí velkou srdečnost. Věděli jsme, že za jeho činy stálo jediné přání: nasadit své síly ku prospěchu všech, s nimiž se cítil spojen. Jemu jsme mohli plně důvěřovat. Zodpovědnost a korektní jednání byly pro Honzu typické.

Téměř celý svůj aktivní život pracoval v zemědělských organizacích, buď vládních jako vedoucí úřadu místopředsedy vlády, v kolegiu ministra zemědělství, nebo ve vedoucích funkcích nevládních zemědělských organizací, ze začátku ve Svazu družstevních rolníků, po roce 1991 v Agrární unii a od roku 1993 ve Svazu zemědělských družstev, který v roce 2001 byl přeregistrován na Zemědělský svaz, kde do posledních chvil pracoval. Jeho celoživotní prioritou bylo vybojovat pro zemědělce co nejlepší postavení.

Měl jsem to štěstí s Honzou od roku 1993 spolupracovat. Byl nesmírně pracovitý a přitom skromný. Vždy naprosto přesně, logicky a věcně argumentoval, vždy předvídavý, připravený a proto přizváván k projednávání složitých úkolů. Dokázal analyzovat, stanovit správný postup a posunout řešení problémů. Byl pečlivý organizátor, překvapoval odvahou řešit složité úkoly, před kterými jiní zůstávali stát. Měl velké zásluhy na rozvoji Svazu.

Dnes se s Honzou, přítelem a kamarádem mnohých z nás, loučíme. Bude těžké zaplnit mezeru, která vznikla jeho odchodem. A nám nezbývá než si přát, aby bolest jeho blízkých nad jeho úmrtím změnila na krásné vzpomínky.

Děkujeme Ti Honzo za vše, co jsi pro nás vykonal. Kdo v srdci žije – neumírá.

HONZO, NEZAPOMENEME NA TEBE.

ing. Miroslav Jirovský

Letošní 28. říjen v Malechovicích

Můj krásný 28. říjen

Musím přiznat, že donedávna jsem už sklesle prožíval svou dlouhotrvající neúčast na důstojném slavnostním shromáždění, přitom jsem však netoužil být účastníkem obligátního kladení věnců. Opravdu slavnostní atmosféra v kruhu stejně naladěných lidiček ve mně budila závist vždy, kdykoliv jsem ji ve významných chvílích našeho státu vycítil z obrazovky některé z našich televizí.

Pozvání Alenky Pospíšilové, této spiritus agens vesničky Malechovice u Libošovic, na křest nové sbírky poezie pana učitele Josefa Brože jsem při-

Pan Petr Pešek recituje verše Josefa Brože

jal sice potěšen, ale nikoliv slavnostně naladěn, jak by se v pátek 28. října patřilo.

Novákův kopec v Malechovicích jsem našel poměrně snadno díky rozcestníku u sv. Jána. Obtížnější již bylo absolvovat výšlap na jeho vrchol. To víte, motorista. Nelitoval jsem. A to nejen proto, že jsem ho dokázal zvládnout navzdory pohodlnosti své tělesné schránky. Slibovaný výhled se válel v mlze, Trosky byly šedivé a hora Kozákov škoda mluvit. Něco pozoruhodného však na vrcholku Novákova kopce bylo. Určitě tváře necelé čtyřicítky shromážděných, které patřily lidem vyzařujícím vstřícnost a radost z účastenství na tomto miniaturním shromáždění. Básník Josef Brož, který je jen o tři roky mladší než naše republika, při svém vzniku ještě Československá, krátce pohovořil o svém nesnadném životě. Z jeho projevu na nás dýchla kulturnost někdejších zapálených a vzdělaných kantorů i jejich poetika. Lípa, kterou na jmenovaném kopci vysadili Malechovičtí v minulém měsíci, na svých listech převalovala mlhavé slzy lítosti, poněkud potlačované verši čtenými z knížečky *Krajinou poezie*, vydanou Josefu Brožovi Obecně prospěšnou společností pro Český ráj. Kde v té chvíli bylo sychravé počasí? Kde nepříjemná, blátivá cesta a studená, vlhká tráva? Čerstvé kmínové rohlíčky a bylinkový čaj zahřály studené dlaně. Nejvíce ale hřála blízkost lidských srdcí, vyjádřená závěrečným společným zpěvem české hymny. Návštěva pomníčku historika J. B. Nováka (1872–1933), který v době po vzniku republiky prováděl archivní rozluku a přivezl z Vídně do Prahy vzácné historické listiny, byla jen krásnou tečkou za pátečním odpolednem. Díky Malechovičtí a díky Alenko Pospíšilová! Máte zaděláno na hezkou tradici.

Petr Pešek, Turnov 30. října 2011

Kde končí můj kraj

Ohlédnutí za 28. říjnem

Dál už nechodím, vždycky jsme cesty končili Troskám na dohled. Teď stojím na Novákově kopci za Žďánkem a čekám na lidi, co mě pozvali. A už se sem pomalu blíží. Hlavou se mi honí vzpomínky na Žďánek, na Vaška Ševčíka a tu vzácnou společnost kolem něho i na můj zápis tehdy v rokli do knížečky: *„Až se potok na Žďánku svým proudem otočí, pak těch míst zapomenu“*. Neotočil dosud a já nezklamal.

Je tu krásně jako vždycky bylo; les za drahou vytáh tu nejskvostnější košili, básník krajiny už stojí u lipky i s bratrem, voní svařák i čaje, posbírané po týhle nádherný zemi. Přišli lidi, co přijít chtěli a když dozněly verše, moje myšlenky přelétly k malému nádraží. Děti tam sedí na kolejích, je jim pár roků, jsme na výletě. Čas uběh a seděly tam znovu, nedávno! Koleje i nádraží tam ještě jsou, stáli jsme tam s ženou novým výletem. Pan Svěrák by snad řekl *„srovnávacím“*.

Na kopci se už ale začíná zpívat hymna. Nevím proč myslím na svého prezidenta pana Václava Havla – samozřejmě, že na něho, jiného nemám! To je můj prezident i s chybami, které nadělal. Teď se sluší říct, když republika má ten svátek: Bojím se o ni, stále víc. Bojím se právě o tyhle lidi, který bez věnců, bez poradců a podstrčených ošuntělých scénářů přišli a teď pozor na to slovo – přišli slavit! Asi nějací *„pravdoláskaři“*! Zpívám s nimi, po tolika letech, prvně vlastně *„krátkou“* verzi naší hymny. Zpívám – patřím sem taky! Nevím, kdy přijedu – vím, kdy nepřijedu. Až se ten nádhernej potok...

To už jsem ale psal zkraje.

Na Karla Kryla myslící
Pavel Kverek z Kněžmostu

Vesečtí hasiči

Chci se zmínit o hasičském sboru, který byl založen v roce 1899, a o tom, jak organizuje letní setkání hasičů, obyvatel vesnice i chalupářů. Letos se konalo v sobotu 13. srpna u příležitosti 112. výročí založení sboru. Práce je stále víc než dost. Můžeme se pochlubit krásně opravenou stříkačkou od firmy Smékal ze Smíchova z roku 1899 i nově opravenou stříkačkou motorovou. Tu si mohli zblízka prohlédnout návštěvníci Dračího dne 11. září v Malechovicích při příjezdu pohádkového vlaku.

V letošním roce se hasiči rozhodli vyzkoušet nejstarší stříkačku přímo při zásahu u ohně. Na návsi přes noc vyrostlo nové stavení, které i přes vytrvalé deště začalo nešťastnou náhodou hořet. Místní hasiče zburcovala o půl druhé hodině odpoledne trubka a celou vsí se nesl signál „hoří“! K ohni přijela koňmi tažená stříkačka z roku 1899, hasiči natáhli hadice a ti nejzdatnější usilovně pumpovali. Oheň byl dohašen ruční stříkačkou, džberovkou. Požár nezpůsobil žádné škody na majetku občanů a přes sto let stará technika se plně osvědčila. Všichni jsme se pomalu vraceli do současnosti.

Následovala členská schůze a posezení na zmoklé návsi s občerstvením a harmonikou. V podvečer byl promítnut film Staročeská svatba aneb jak to bylo dál s Prodanou nevěstou, který byl ve Vesci v roce 1984 natáčen.

Letos poprvé naši akci podpořila Obecně prospěšná společnost pro Český ráj. Jsme tomu všichni rádi, plánů je plno a přiznejme si, peněz nedostatek. Opravy staré techniky jsou náročné, chybí nám zázemí pro pořádání kulturních a společenských akcí. Děkujeme řediteli OPS panu Láskovi za cenné rady, vstřícné jednání a podporu.

Za SDH Vesec Marie Šimůnková,
kronikářka obce

Kdo povede Baráčnickou obec Sobotka v dalším volebním období?

Pro odpověď si přišla většina členů Baráčnické obce Sobotka na volební výroční zasedání.

S úspěchy je třeba se pochlubit, a nejlépe veřejně. Letos jsme si pro zasedání vybrali sál restaurace Český Ráj v Libošovicích, a to z několika důvodů. Sál nám kapacitně vyhovoval, Libošovice jsou dostupné i pro ty, kteří byli nuceni použít veřejnou dopravu, a především vstřícný k našim požadavkům byl provozovatel restaurace pan Pošepný. Veškerou přípravu i úklid sálu si provedl sám, zajistil nám občerstvení a ještě nám hrál a zpíval před a po zasedání. Finanční vyrovnání bylo pro naši truhlici také výhodné. Paradoxně největším problémem se ukázalo zajištění účasti našich členů ze Sobotky. To jsme nakonec vyřešili autobusovou dopravou. Nic už tedy nebránilo tomu, abychom úspěšně zvládli volební zasedání.

Rychtářka Hana Rulcová při projevu

V neděli 20. 11. jsme se probudili do krásného podzimního dne, bylo příjemně teplo, sluníčko se na nás usmívalo a dodávalo nám potřebnou energii, kterou jsme na ten den moc potřebovali. V dopoledních hodinách jsme zahájili přípravy. Sladkosti pro pohoštění hostů, upečené našimi tetičkami, jsme odvezli do Libošovic, tam už se zdobil sál obecním praporem a baráčnickými symboly. Ještě jsme s tím nebyli hotovi a už první návštěvníci „brali za kliku". Od vlaku přišli první hosté. Přípravy byly u konce právě včas, protože hostů přijíždělo stále více a více. Sál se začal naplňovat až nečekaně rychle. Hospodský pan Pošepný musel přerušit hraní na klávesy a šel do skladu pro další stoly a židle. Nakonec všechno dobře dopadlo. Všichni účastníci měli své místo u stolu. Zvládnout objednávku se snažil i personál restaurace, i když to ze začátku trošku vázlo, nápojů se nakonec dočkal každý. Někteří si chodili pro pití přímo k baru, někteří tam trávili i více času při skleničce a rozhovoru, což je správné. S malým zpožděním zasedání začalo tradičně, zapálením svíček, hlášením služebníka do služby, vyzváním k pořádku, ranami do stolu rychtářským právem a přivítáním rychtářkou tetičkou Rulcovou. Zasedání plynulo hezky podle schváleného programu. V kulturní části svým zpěvem a hrou na foukací harmoniku nadchnul Jakub Kazda, na kytaru ho doprovázel jeho otec. V sále všichni poslouchali, ani nedýchali. Jakub krásně zpíval, sklidil velký potlesk od všech přítomných. Určitě se s Jakubem ještě setkáme.

Každý činovník Obce byl vyzván, aby přednesl hodnotící zprávu o činnosti Obce i o svém výkonu ve funkci. Program se dostal do bodu volby nových činovníků a složení slibu. Předsedkyně návrhové komise přečetla jména kandidátů do jednotlivých funkcí Obce. Změny nastaly na pozici místorychtář, syndik, vzdělavatel, zástupkyně panímaminky, dráb, ponocný. Členstvem bylo nové konšelstvo i předsednictvo Obce zvoleno. Do čela Baráčnické obce se opět postavila tetička Rulcová. Od delegáta V. župy převzala na další dva roky rychtářské právo. Ráda by mezi námi přivítala nové členy, především mladších ročníků, abychom oživili činnost Obce. „Jsme dobrá parta, umíme si pomoci i dobře se při práci bavit, přeji si, aby tomu tak bylo i nadále. Děkuji všem za spolupráci a těším se na další úkoly, které máme před sebou". To byla slova naší nové rychtářky. Teď přišel ten správný čas předat slovo našim hostům. Zasedání pozdravil starosta města pan Tlášek, Sbor dobrovolných hasičů zastupoval a zdravici přednesl bratr Bázler, za V. župu zasedání pozdravil soused Hlaváček. Ve zdravicích zástupců 16ti obcí V. župy byla především slyšet pochvala naší Obce, za což jsme byli upřímně rádi. Po zdravicích byl zveřejněn plán činnosti na rok 2012, schválili jsme si kontribuci na příští rok a měli jsme před sebou poslední body programu, a to závěrečná hodnocení. Opět dostal slovo delegát V. župy. Potěšil nás velkou pochvalou za naši činnost. „Patříte k nejlepším z Obcí na V. župě", tak zněla jeho slova chvály. Na svůj výstup se už těšil pantatínek. Poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravě zasedání, tetičkám za upečení koláčů. Na závěr všem popřál hodně zdraví a štěstí. Tímto byl ukončen program zasedání. Rychtářka poděkovala za účast a vyzvala přítomné ke zpěvu baráčnické písně „Na rychtě naší.".

Podávalo se občerstvení, řízek se salátem. Personál musel spěchat, protože se nám zasedání až příliš protáhlo. Trvalo celkem dvě hodiny. I když jsme se snažili zprávy přednést stručně a co nejrychleji, stejně nám to trvalo déle, než bývá na jiných Obcích zvykem. Asi je to tím, že se máme čím pochlubit.

Bylo několik minut po páté hodině, když jsme se začali loučit. S panem hostinským jsme srovnali účty, poděkovali mu za práci, kterou odvedl on i jeho personál. Rozloučili jsme se s Libošovicemi a odjeli směr Sobotka.

Výroční volební zasedání skončilo, máme za sebou další, snad mohu napsat úspěšný, baráčnický rok. Něco jsme dokázali, dobře se při tom i bavili. Přejme si, abychom alespoň takto úspěšně pokračovali i nadále a třeba se nám podařilo i něco nového vymyslet a udělat. Jsme otevřená společnost lidí, rádi mezi sebou přivítáme každého, kdo má zájem o staročeské zvyky a tradice, chce pracovat pro baráčnický spolek a má v sobě potenciál vymýšlet kulturní i společenskou zábavu. U nás jste vítáni!

Přeji všem hodně zdraví, elánu a vždy dobrou mysl do dalších dnů, naplněných prací pro rozkvět Baráčnické obce Sobotka.

A ještě několik čísel na závěr. Zasedání navštívilo celkem 108 účastníků, zastoupeno bylo 16 baráčnických obcí, našich členů bylo 53, hosté starosta města p. Tlášek, delegát SDH Sobotka bratr Bázler, delegáti V. župy teta Hlaváčová, soused Hlaváček.

Z. Hejnová - syndička

Strašidla ovládla Humprecht a lesopark

Děti využily možnosti projížďky na koni

Za velký úspěch můžeme neskromně označit 1. sobotecký halloweenský podvečer. V sobotu 29. října přišlo do humprechtského lesoparku více než 200 dětí s doprovodem, které většinově vyjadřovaly svoji spokojenost. Děti se mohly svézt na koních soboteckého Jezdeckého klubu a hojně toho využily. Téměř 40 strašidel a pohádkových bytostí je uvítalo, zaúkolovalo, resp. vystrašilo v dušičkovém lesoparku a na Humprechtě. Mj. to byli vodník, piráti, kostlivec, čerti, kat, lidožrouti, mumie, poustevník, bílá paní, upír, Trautenberk a celá řada dalších strašidelných i hodných postav. Ježibaba vyděsila řadu dětí tím, že znala jejich jména, zatímco na její představitelku nemohl přijít téměř nikdo. Krásné perníčky, které si na jejím domečku mohlo oloupat asi prvních 150 šťastlivců, upekly a ozdobily přímo děti ze sobotecké základní školy.

Dýně na zámeckých schodech si přišel prohlédnout i malý čertík

Zámecké schody ozdobily desítky rozsvícených dýní, které vyřezali Soboťáci nebo další návštěvníci z okolních obcí. Autoři tří nejpovedenějších výtvorů získali cenu v podobě organizátorkami vlastnoručně vyrobených dortů.

Celá strašidelná trasa byla zakončena na horolezecké stěně, kde organizátorky připravily pro děti teplý čaj zdarma spolu s diplomy za úspěšné absolvování cesty. Děti si také mohly vyzkoušet lezení na horolezecké stěně s instruktorem. Z kapacitních důvodů se bohužel nedostalo na všechny, ale snad to vyjde příště.

Dobrovolné vstupné, díky za něj všem, bylo použito na nákup materiálu (suroviny na perníčky a dorty, svíčky, technické pomůcky), na instruktora na horolezecké stěně a na kofinancování nákladů spojených s večerní zábavou v Sokolovně. Ta bohužel

3 x foto: R. Špicar

Ježibaba se svojí neodmyslitelnou pomůckou

nebyla co do počtu návštěvníků úspěšná, ale co do zábavy a spokojenosti asi stovky účastníků velmi zdařilá. Na československé rockové hity vydrželi tančit až do 2h do rána a uvítali tak zimní změnu času, která přinesla potřebnou hodinu spánku navíc. Už teď se všichni těší na únorový ples města a spolků.

Strašidelný podvečer zdokumentovala také Naše televize a videoreportáž naleznete na jejich webu: http://www.nasetelevize.cz. V příštím roce zvážíme posunutí začátku, aby ve tmě vynikla krása svítících vyřezaných dýní a hrůzostrašnost některých strašidel. Lepší občerstvení by také mohly nabídnout některé spolky v areálu Technických služeb a hasičské klubovny. Určitě je ještě co vylepšovat, ale každopádně je komu děkovat za čas a energii, které věnovali přípravě celého halloweenského (pod)večera: *Renatě Holubové, Jarušce Kindlové, Daně Vejnárkové, Zdeňce Badové, Monice a Ivaně Odlerovým, Martě Kunstové. Dále také A. Mocákové, J. Bradnové a všem dětem ze Základní školy za přípravu perníčků, L. Havířové, A. Brixí, M. Filipiové a dalším členům z jejich spolku včetně koní: Mirky, Bona, Apola, Oskara. Strašidlům: A. Šourkové, M. Králové, J. Koutovi, P. a K. Rajnišovým, T. Molnárové, M. Krajňákové, J. Zahrádkovi, L. a K. Hodačovým, T. Václavíkovi, B. Fouskové, D. Vejnárkovi, J. Brixímu, L. a J. Balounovým, R. a B. Špicaro-Staškovým, J. a J. Koldovým, A. Knoblochové, A. Slavíkové, K. Ortové, K. Šourkové, K. Plíškové, G. Veigertové, D. Reifové, sokolkám a pomocníkům z plesu: M. Kubištové, J. Zejbrlíkové, J. Nechvátalové, J. Staškovi, V. Kunstovi, M. Tomsovi, Sboru dobrovolných hasičů za dozor nad bezpečností celé akce a zázemí, zámku Humprecht s D. Faměrovou, Lezecké stěně za prostory, MKS a městu Sobotka za propagaci a podporu.*

Barbora Š. Stašková

Vědecká konference

Regionální vlastivědná periodika a jejich místo v historiografii se konala ve dnech 24. a 25. listopadu 2011 v Muzeu Podblanicka ve Vlašimi. Pořádaly ji Státní oblastní archiv Praha, Státní okresní archiv Benešov a Muzeum Podblanicka k 50. výročí trvání Sborníku vlastivědných prací z Podblanicka. Několik přednesených referátů se dotýkalo i našeho kraje. Hana Kábová přiblížila teoretické názory Josefa Vítězslava Šimáka na vlastivědnou práci a jejich výsledky v praxi při vydávání vlastivědných sborníků, Milan Svoboda hovořil o sborníku Fontes Nissae, Daniela Coganová osvětlila vydávání vlastivědných sborníků Českého ráje a Podkrkonoší, vydávaných učitelskými jednotami, Karol Bílek seznámil přítomné s politickými potížemi při vydávání vlastivědných časopisů našeho kraje a Lenka Dědečková se věnovala v celém svém příspěvku našemu Zpravodaji Šrámkovy Sobotky. Měsíčník Krkonoše představil účastníkům konference Jiří Bašta a vývoj sborníku Krkonoše – Podkrkonoší objasnil Vlastimil Málek. Příspěvky vyjdou tiskem v příštím roce.

K. B.

Paní ředitelka Věra Dlabová *(Škodová)* oslavila 80. narozeniny

Nenápadná paní, kterou v Sobotce téměř každý zná. Jak by ji neznal! Přišla sem mladá a prakticky celý život na zdejší základní škole působila.

Narodila se 15. 11. 1931 v Jestřábí, což je část obce Roudnice. Tam chodila osm let do národní školy, neboť byla válka a obec patřila do Sudet. V r. 1945 navštěvovala JUK (jednoroční učební kurs) v Poniklé. V učební náplni bylo např. psaní na stroji, těsnopis, základy latiny a francouzštiny. Z JUKu postoupila do kvinty Reálného gymnázia v Jilemnici. Maturovala v r. 1950. Po 6 týdenním kursu metodiky a didaktiky nastoupila na umístěnku do Chlapecké školy v Mnichově Hradišti do třídy se 46 žáky. Hezky na mladou učitelku Škodovou vzpomíná Jiří Šimon v knize Ukradený domov. Klukům se jejich ruštinářka s dlouhými rezavými vlasy moc líbila. Vedla recitační soubor. Nastudovali Nezvala – Zpěv míru a zajišťovali různá kulturní vystoupení.

Do Sobotky se dostala 8. ledna 1951 rovněž na tzv. Střední školu chlapeckou, kde ředitelovala R. Podhorská. Později byla škola přejmenována, nakonec na Základní školu (dříve měšťanka). Věrka učila ruštinu, ředitelé se střídali: Frýba, Rejf, Zlatník, Paďour. V r. 1964 se z ní stala paní Dlabová a o rok později maminka malé Věrky. V r. 1968 se stala ředitelkou sobotecké školy a byla jí až do odchodu do důchodu v r. 1990. Stala jsem se její kolegyní v r. 1966 a mohu říci, že ji znám. Byla jmenována do funkce ve složitém období normalizace, v době stranických prověrek a nejrůznějších školení, v době, kdy za učitelský sbor a správný ideový obsah výuky byla zodpovědna OV KSČ. Přes toto a přes všechna komplexní hodnocení na vycházející žáky, která jsme museli psát a ona podepisovat, nikomu neublížila, ale zachraňovala, co se dalo. Nikdo nemusel ze školy odejít, i když si to nahoře přáli a přijel inspektor speciálně na mne (tehdy Bílková) a na Zdeňka Matějku. Inspektor byl slušný člověk, hlavně ředitelka Dlabová byla slušný člověk. Na požádání p. prof. Hejnové se mnohdy přimlouvala i za Zpravodaj Šrámkovy Sobotky.

Učilo se pod ní dobře, samozřejmě, že prověřovala úroveň výuky. Ve škole byla kázeň a ve sborovně dobré vztahy. Prožívaly jsme společně roky bohaté spolupráce s Albatrosem, kdy mi dala naprostou volnost k rozvíjení této spolupráce. Do školy jezdili na besedy přední spisovatelé dětské literatury a ilustrátoři, literární kroužek chodil pravidelně na vernisáže do Šolcova statku.

Věra Dlabová byla dobrou ředitelkou a školu rozvíjela, jak to tehdy šlo. Má v sobě houževnatost člověka zoceleného v mládí tvrdými životními podmínkami na horách.
Blahopřeji ke krásnému jubileu a přeji do dalších let dobré zdraví, spokojenost, radost ze života.

Marie Sekerová

Nové stromy u domu s pečovatelskou službou

Foto: R. Špicar

J. Bradna s dcerou

Až přijde léto, obyvatelé pečovatelského domu se budou moci ukrýt před sluncem. Dlouho trápila obyvatele soboteckého DPS nemožnost v horkých dnech pobýt na čerstvém vzduchu, protože při výstavbě bytového komplexu nedošlo již na finální úpravu okolí a výsadbu zeleně. Na konci října tak Jarda Bradna zasadil tři větší stromy, které by měly přinést očekávaný stín nejen obyvatelům DPS, ale i dalším lidem, kteří budou mít chuť se zde společně setkávat. Dům si ale samozřejmě zaslouží komplexnější řešení svého okolí, dokončení bezbariérovosti přístupů, příjezdových cest, ale bohužel již i nutných oprav, na které bude muset být v příštích letech ještě zapracováno. Samozřejmě budou záviset na finančních limitech soboteckého rozpočtu, ale pokusíme se na ně získat i dotace nebo širší sponzoring.

Barbora Š. Stašková

Jubileum Olgy Bičišťové

Je to téměř neuvěřitelné! Olince je 60 let. Narodila se 12. 11. 1951 v Mladé Boleslavi a celý život prožila v Sobotce. Vystudovala Střední všeobecně vzdělávací školu v Mladé Boleslavi (tak se tehdy nazývalo gymnázium), maturovala v r. 1970. Pak studovala Pedagogickou fakultu Karlovy univerzity v Praze, obor český jazyk – občanská výchova. Nastoupila na Základní školu v Sobotce a stala se kolegyní mnoha pedagogům, kteří ji učili. Sobotecká škola byla jejím celoživotním působištěm. Vychovala několik generací mladých lidí v lásce k rodnému městu, k místním kulturním tradicím. Její žáci toho hodně vědí o Fr. Šrámkovi i dalších soboteckých literátech, znají sobotecké lidové písně (učila také hudební výchovu). Byla vždy obětavá, připravena každému nezištně pomoci, byla ale i důsledná. Organizovala kulturní pořady pro žáky a zájezdy do divadel a na koncerty.

Je významnou kulturní pracovnicí, spoluorganizátorkou festivalu Šrámkova Sobotka. Spolu s Marií Sekerovou vede již 35 let při Šrámkově Sobotce exkurzní základnu pro učitele.

Školní kroniku psala 25 let. S velkým množstvím žáků (zapojovala 90 – 112 dětí) nastudovala vánoční pořady, které děti předvedly ve vyzdobené spořitelně večer pro veřejnost a další den pro spolužáky. Pořady: Vánoce na půdě (zámek Humprecht), Než zavoní Vánoce, Vánoce v Evropě, Jen poslyšte, jak zvonky zní, Vánoce v Sobotce, Proti proudu času, Sobotecké jesličky, Komedie o hvězdě, Vánoce, ó Vánoce. Připravila mnoho kulturních vystoupení na různé schůze, slavnosti apod. Napsala několik článků k dějinám sobotecké školy a zpracovala monografie některých osobností soboteckého kulturního života (J.Fejfar, V. Peča).

V současné době píše pro potřeby školy Vlastivědu Sobotecka. Jako dítě a studentka navštěvovala Recitační studio Šrámkova domu a hrála na housle a klavír ve Fejfarově hudebním kroužku (J. Fejfar – významný sobotecký učitel, ředitel školy, malíř a muzikant byl jejím dědečkem).

Se svým mužem vzorně vychovala děti Jitku a Ondru. Bez Sobotky a Humprechta si nedovede svůj život představit.

Blahopřejeme Olince k životnímu výročí. Do dalších let přejeme dobré zdraví, radost z vnoučat a z práce pro Sobotku.

Marie Sekerová

Blahopřání

K 24. 11. připomínáme 70. narozeniny Alfreda Strejčka, blahopřejeme mu a těšíme se na jeho další krásné pořady mluveného slova.

Po programu o Nerudovi, v němž účinkoval, napsal mladý Alfred pro tehdejší Zpravodaj Šrámkovy Sobotky dne 5. července 1966:

Četl jsem kdysi Halasův výrok o Šrámkovi, kde Halas říká: „Naslouchejte okouzlujícímu vanutí stříbrných větrů a nechť vás okouzlí, jako vždy uchvacovalo a okouzlilo nás." Tedy ten největší hold, jaký byl dle mého soudu Šrámkovi vzdán, a ke kterému bych rád připojil své ano. Své „ano" mládí, lásce, touze, své „ano" životu.

A verše: „ne, nenatrháš
z nebe hvězd
a přece věř, že natrháš…"

To jsou asi ta nejmoudřejší slova, která si může člověk uvědomit v životě a přijmout je. A tak bych chtěl pokračovat dál a dál. Jsem poprvé ve Šrámkově kraji, ale určitě se sem vrátím. Je zde krásně. Tady naslouchám okouzlujícímu vanutí stříbrných větrů a ty ať zmámí vás, tak jako zmámily mne…

M. S.

Školní střípky

Exkurze do dobrovického cukrovaru

V úterý 27. září se deváté třídy vydaly na exkurzi do Cukrovaru Dobrovice.

Zaměstnankyně, která nás prováděla provozem, nás překvapila sdělením, že dobrovický cukrovar a lihovar je jedním z největších světových výrobců cukru, lihu a škrobu. Také nás seznámila s historií cukrovaru, řekla nám, že je starý 180 let a v jeho názvu jsou stále písmena „TTD" označující původního majitele, tedy šlechtický rod Thurn-Taxisů a Dobrovici.

Pak jsme postupně procházeli celý areál cukrovaru a lihovaru. Kvůli bezpečnosti jsme museli chodit jen po vyznačených trasách. Nejprve jsme šli do laboratoře, kde z řepy odebírají vzorky cukernatosti, pak jsme sledovali jednotlivé fáze zpracování řepy – mytí řepy, řezání řízků, získávání cukerné šťávy pomocí difuzorů, filtrování šťávy v kalolisech, odparky, krystalizíry a dopravní pás s krystalickým cukrem. Také jsme viděli čističku, lihovar a vápenku a vyslechli jsme podrobné informace o jejich chodu.

Na závěr jsme si ještě prohlédli muzeum, které nám přiblížilo prostřednictvím vystavených strojů a náčiní výrobu cukru v minulosti.

Lucie Havlíková, 9.A

Exkurze do Škoda Auto a.s.

V pondělí 17. října navštívila 8.A provoz mladoboleslavské firmy Škoda Auto a. s. Na vrátnici závodu na nás již čekal průvodce, který naši třídu pak provázel celým objektem.

Každý dostal radiostanici se sluchátkem a prohlídka mohla začít. Všechny informace jsme dostávali přímo do sluchátek, průvodce tak nemusel překřikovat nás ani rámus z provozu, což bylo skvělé. Protože je továrna velice rozlehlá, přejížděli jsme mezi halami autobusem.

Hned na začátku jsme se dozvěděli, že ve třech závodech Škodovky pracuje dvacet pět tisíc zaměstnanců – v Mladé Boleslavi 20 000, v Kvasinách 4 000 a ve Vrchlabí 1 000 zaměstnanců.

Po projetí brány číslo jedenáct nás autobus zavezl do haly na výrobu motorů. Zde jsme se dozvěděli, že právě teď se vyrábějí motory o objemu jeden litr a montují převodovky do nového modelu Škoda Citigo. Poté jsme se jeli podívat na kompletování modelů Škoda Fabia. Viděli jsme montáž auta od začátku až do konce. Také jsme se dozvěděli, že každých 55 vteřin vyjede z linky nový automobil.

Po prohlídce provozů jsme ještě nahlédli do historie závodu – navštívili jsme Škoda Auto Muzeum, kde jsme zhlédli historické modely značek Laurin & Klement a Škoda. Staré modely byly opravdu pozoruhodné a je škoda, že některé novější prototypy se nezačaly vůbec vyrábět.

Exkurze byla zajímavá, někteří z nás již závod viděli na jaře při dni otevřených dveří, ale určitě jsme si nedokázali představit výrobu za plného provozu.

Jakub Drbohlav a Pavel Halbich, 8.A

Starší žáci ZŠ Sobotka uspěli na Orion florbal cupu

Okrskové kolo

V pondělí 7. listopadu 2011 se uskutečnilo v jičínské sportovní hale okrskové kolo Orion florbal cupu pro chlapce 8. – 9. ročníku základních škol. Naše škola byla nalosována do skupiny A, v níž se nejprve utkala s výběrem 4. ZŠ Jičín. V jeho řadách nastoupilo hned několik žáků, kteří se florbalu věnují závodně, a tak byl na našich chlapcích patrný značný respekt. A když se k tomu přidala počáteční nervozita, byla z toho úvodní prohra 3:0. Do druhého zápasu ve skupině proti 1. ZŠ Jičín však kluci nastoupili s mnohem větším odhodláním. Zvýšili nasazení, zpřesnili hru a začali se dostávat do gólových příležitostí, které dokázali efektivně proměňovat. Po velmi dobrém výkonu zvítězili 5:1 a zajistili si tak postup z 2. místa do semifinále. Tam na ně čekal těžký soupeř – dosud neporažený tým 2. ZŠ Jičín, který v základní skupině vyhrál všechny 3 zápasy! Naši žáci se však síly soupeře tentokrát nezalekli, navázali na kvalitní výkon z předchozího zápasu a po výhře 2:1 vybojovali nečekaný postup do okresního kola. Nejlepším střelcem našeho týmu byl David Novák (8.A) se třemi vstřelenými brankami, dva góly vstřelil Jaroslav Noll (9.A) a po jedné brance přidali Jindřich Bartko (8.A) a David Medek (9.A).

Okresní kolo

Vzhledem k posunu termínu okrskového kola se okresní kolo Orion florbal cupu odehrálo hned následující den ve sportovní hale Gymnázia a SOŠ Hořice. Pro naše kluky to nebylo jednoduché, neboť ještě pociťovali značnou únavu z předchozího dne. Byli však odhodláni únavu překonat a zabojovat o co možná nejlepší umístění. A úvod turnaje nebyl z jejich strany vůbec špatný. V základní skupině se utkali nejprve s Gymnáziem Hořice, se kterým uhráli velmi cennou remízu 2:2, neboť vyrovnávací gól se jim podařilo vstřelit až v závěrečných sekundách zápasu. V druhém utkání poté nastoupili proti ZŠ Lázně Bělohrad a po urputném boji vyhráli těsně 1:0. V součtu výsledků tak kluci svou skupinu vyhráli a zajistili si postup do semifinále z 1. místa. V boji o finále narazili na ZŠ Stará Paka. Zápas to byl velice vyrovnaný, ale na rozdíl od soupeře se klukům nepodařilo vsítit gól. Po těsné prohře 1:0 tak na chlapce čekal jen zápas o celkovou 3. příčku v turnaji. Zklamání z vyřazení bylo opravdu velké, na hráčích se čím dál víc začala projevovat únava, která se částečně podepsala na výsledku posledního zápasu, ve kterém náš tým prohrál se ZŠ Cerekvice vysoko 4:0. Kluci tak obsadili celkové 4. místo, kousek od medailových pozic. Přesto si celý tým zaslouží velké uznání, neboť ve všech zápasech hrál s vysokým nasazením na hranici svých možností a za to jim patří velký dík. Nejlepším střelcem našeho týmu byl David Medek (9.A), který vstřelil dvě branky, jednu branku vsítil David Novák (8.A). Vítězem okresního kola Orion florbal cupu se stala ZŠ Lázně Bělohrad, která si svým prvenstvím zajistila postup do krajského kola.

Radek Štaff

nahoře zleva: Zoufalý, Medek, Noll, Šolc, Pelda, Čepek, Veselý – uprostřed zleva: Balog, Novák, Bartko – dole: Juriga

Pirátský karneval

Pro účastníky karnevalu byly připraveny sportovní, poznávací, recitační i pěvecké soutěže

Ve středu dne 16. listopadu 2011 se ve škole jako každoročně konal dětský karneval, který nesl název „Piráti z Karibiku". Pořádali jsme ho my, žáci 9.A.

Asi hodinu před karnevalem jsme začali s výzdobou tělocvičny, kde se karneval odehrával. Na zdech visely různé obrázky pirátů, na kterých se podíleli žáci z celé naší školy. Přesně ve 14:00 hodin začala „pirátská párty". Piráti a mnoho dalších masek se mohli zúčastnit různých her jako např. házení kroužků na kužely, poznávání pohádkových písní, recitační a pěvecké soutěže…. Převážně pro kluky pak byly nachystány branky, takže si mohli zahrát i florbal a fotbal. Děti, které se zúčastnily těchto her, byly odměněny menší hračkou nebo sladkou odměnou. Téměř v polovině karnevalu proběhlo vyhlašování soutěže o nejhezčí masku, kterou získala holčička s maskou ovečky Shaun. Děti si mohly zatančit na hudbu, která zněla v průběhu celého karnevalu. Na párty byla výborná atmosféra, jelikož všichni přišli velice dobře naladěni.

Všem zúčastněným dětem moc děkujeme za velmi pěkné provedení masek, at' už pirátských, nebo jiných. A také doufáme a pevně věříme, že si karneval dobře užily.

Ladislava Folprechtová
a Lucie Havlíková, 9. A

Beseda s Dagmar Faměrovou

V pondělí 21. listopadu k nám do školy zavítala kastelánka zámku Humprecht PhDr. Dagmar Faměrová. Pozvali jsme ji, aby nás seznámila s historií Sobotky a s jejími památkami.

Besedě samotné předcházela podzimní procházka po Sobotce s paní učitelkou Knapovou, při níž jsme pečlivě sobotecké památky a historické stavby nafotili a spoustu zajímavostí jsme se o nich zároveň dozvěděli.

I beseda byla velmi zajímavá. Dozvěděli jsme se podrobnosti o historii Sobotky. Při besedě jsme využili obrázky z procházky a promítali jsme si je na interaktivní tabuli. Dozvěděli jsme se mnohé o tom, jak Sobotka a jednotlivé historické stavby a památky vznikaly, kdy byly restaurovány a které jsou nejstarší. Bohužel nám vyhrazených čtyřicet pět minut nestačilo a nestihli jsme úplně vše.

I přesto se nám beseda velmi líbila a byli bychom rádi, kdyby si na nás paní kastelánka ještě někdy udělala čas, abychom se mohli podrobněji dozvědět i o dalších památkách našeho města. Rádi bychom tyto informace zpracovali a využili v projektu Sobotecko v zrcadle času.

Michaela Lhotová a Jiří Šolc, 9. B

Židé kolem nás

Slyšeli jste někdy jména Albert Einstein, Wolfgang Amadeus Mozart, Kryštof Kolumbus, Woody Allen nebo Barbra Streisand? Určitě ano, ale asi vás nikdy nenapadlo, že mají tyto slavné osobnosti něco společného. Pojítkem mezi nimi je židovská víra, kterou všichni vyznávali či vyznávají. Židovství tedy není jen abstraktní pojem z učebnic, je to náboženství, životní styl a pro Židy samotné především národnost. Jak vidíme, žili a žijí i mezi námi, proto bychom o nich měli mít alespoň základní informace. Nám je znovu přijela 18. října zprostředkovat Terezie Dubinová PhD., hebraistka a správkyně turnovské synagogy. I tentokrát si pro nás připravila poutavé povídání o židovských dějinách, symbolech, odlišnostech života Židů a křesťanů a mnoho dalšího.

Že není židovství pojem patřící pouze k holocaustu, nám na konci září připomněla i média. Např. v novinách jsme si mohli přečíst titulek „Židé slaví příchod nového roku 5772". Žáky sedmého ročníku podobná zpráva nezaskočí. Už vědí, že Židé neslaví Nový rok v lednu, ale na přelomu září a října, nepřekvapí je ani jiný letopočet. Také se nepozastaví nad jinými názvy měsíců a nebudou se divit, že Židé neslaví Vánoce a nepíší latinkou.

Na tuto besedu jsme navázali v listopadu exkurzí do Židovského muzea v Praze, která je součástí celoročního projektu Židé kolem nás, na kterém se podílí žáci 7. až 9. třídy. Do tohoto školního projektu patří i naše účast na mezinárodním projektu Krokus. Ten realizuje irská organizace Holocaust Education Trust Ireland (HETI) ve spolupráci se Vzdělávacím a kulturním centrem Židovského muzea v Praze. Tento projekt - určený žákům starším 11 let - běží již několik let na školách nejen v Irsku, ale po celém světě. HETI zdarma poskytuje cibulky žlutých krokusů, které účastníci projektu na podzim zasadí jako připomínku jednoho a půl milionu židovských dětí a tisíců dalších dětí, jež zemřely během šoa*. Žlutá barva připomíná žlutou Davidovu hvězdu, jež byli Židé nuceni během nacistické vlády nosit. Cibulky krokusů by měly vykvést na konci ledna nebo na začátku února - kolem Mezinárodního dne památky obětí holocaustu (27. ledna). Když lidé budou obdivovat květiny, žáci mohou vysvětlit, co vlastně krokusy symbolizují.

Projekt Krokus nabízí konkrétní možnost jak přiblížit tematiku šoa mladým lidem, a zvyšovat tak povědomí o nebezpečích diskriminace, předsudků a fanatismu. Zapojení mládeže do sázení cibulek krokusů a pozorování, jak květiny rostou, podporují proces získávání znalostí o nezbytnosti vzájemné tolerance a respektu ve společnosti.

Mgr. Pavla Kozáková

** (z hebrejštiny) - likvidace židovského národa*

Beseda o judaismu

Beseda s paní Dubinovou na téma „judaismus" se mi velmi líbila. Představitelka měla ke svému povídání připravenou prezentaci, poskládanou ze zajímavých obrázků, týkajících se tohoto náboženství. Nejprve nás seznámila s původem židovství a poté vyprávěla o zvycích a rituálech židů. Velmi mě zaujalo, jak se oblékají, jak jedí a jaké jsou vztahy mezi židy a křesťany. Paní Dubinová měla připravené otázky, na které jsme odpovídali. Přečetla nám také nápis na znaku Izraele, protože umí hebrejsky. Nakonec všichni ocenili výklad potleskem.
Beseda mi byla velmi pěkná a poučná.

Žofie Buchalová, 7.A

NOVÉ TITULY V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ

historické romány
Přemyslovská epopej - V. Vondruška
Poslední láska Petra Voka - A. Březinová

naučná literatura
Velká obrazová encyklopedie zeměpisu
Guinnes world records 2012
Receptář prima nápadů

beletrie
Diplomatova žena - P. Jenoff
Mafie v Praze - M. Wiewegh
Nevěra po americku - M. Formanová
Tajná kniha - I. Obermanová

dětské knihy
Pohádky o Honzovi
Tajemství Gobelínu
Upíří kronika
Šarlotina pavučinka

Podzim očima prvňáčka

V říjnu jste se mohli zúčastnit hlasování o nejhezčí obrázek, který nám namalovaly děti z 1.B pod vedením paní učitelky Jiráskové, které zároveň moc děkujeme. Zúčastnilo se celkem 19 dětí a jeden obrázek byl hezčí než druhý, přesto se našel jeden vítěz.

S velkým náskokem zvítězili:

1. místo – Péťa Souček

2. místo – Saša Kortanová, Míša Maděrová

3. místo – Míša Švarcová

Gratulujeme všem dětem za zpestření podzimu a přejeme krásné chvíle ve škole.

Maděrová

papírnictví

1. místo

2. místo

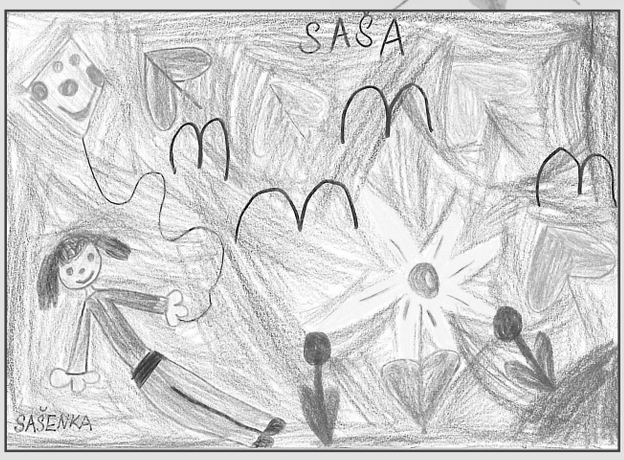

2. místo

3. místo

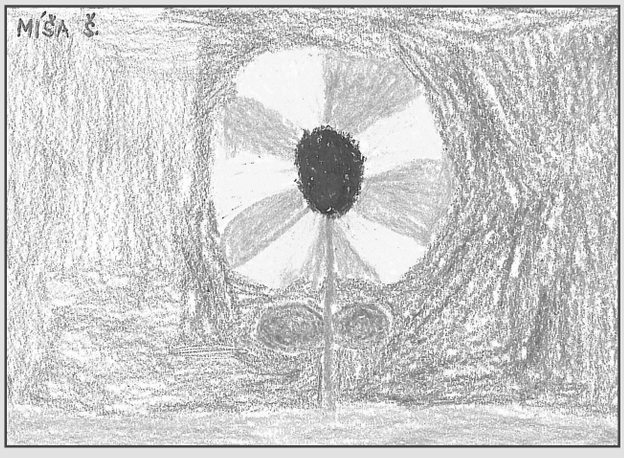

Jezdecký klub Sobotka

Bronzová medaile z Mistrovství ČR 2011
Zlatá medaile z Vč oblasti

Na vrcholu či ke konci jezdecké sezony se každoročně koná Mistrovství ČR v jednotlivých disciplínách jezdeckého sportu. Nás letos zajímala především disciplína ve spřežení, přesněji řečeno v jednospřeží. Bylo to pochopitelně proto, že jsme v ní měli zastoupení v podobě Aleny Brixové a černého hnědáka Desperada. Už během celé sezóny vykazovala naše dvojice velký výkonnostní vzestup, který potvrdila i na mezinárodní úrovni. Na Mistrovství jsme se proto velmi těšili a doufali, že tato v republice nejvyšší soutěž pro naši reprezentantku dobře dopadne. Takže jak to všechno bylo: Mistrovství České republiky ve spřežení, se konalo 16. -18. září v Bolehošti – Lipinách. Letos byla účast v mistrovské soutěži podmíněna dokončením dvou kompletních soutěží a zajetím drezurní úlohy pod 65 trestných bodů. O tom, že laťka byla nasazena poměrně vysoko, svědčí to, že se na start jednospřeží postavilo pouze 13 závodníků, kteří kriteria splnili, a zbylých 12 startovalo jen v otevřené soutěži.

Začínalo se v pátek drezurní zkouškou, která je v úvodu soutěže, a má na celý průběh veliký vliv. Po drezúrách byla naše dvojice na 4. místě, ovšem s malými bodovými odstupy na bronzový i stříbrný stupeň. V sobotní terénní zkoušce obsadila Alena místo druhé a dokázala, že maraton opravdu umí. V součtu za dva dny to znamenalo posun na 2. místo. Na vítěze ztrácela 15 bodů a bylo jasné, že našeho nejlepšího vozataje J. Exnara v neděli nedotáhne. Cílem tedy bylo udržet stříbrnou pozici, neboť bodové rozdíly jezdců na druhém až sedmém místě byli minimální, v řádech setin bodu. I jedna chyba na parkuru tedy mohla znamenat pád o několik míst.

Parkur byl technicky velmi náročný a časový limit velmi přísný. Bez penalizace ho nezajel nikdo. Alena s Desperadem se sice do časového limitu vešli, ale pět chyb znamenalo nárůst o 15 trestných bodů. Vzhledem k tomu, že však opravdu chybovali všichni, bylo z toho nakonec třetí místo a bronzová medaile.

Celá soutěž se jela zároveň i jako Mistrovství Východočeské oblasti (hradecký a pardubický kraj). Oblast, kde závodí mnoho klubů, včetně několika zástupců Národního hřebčína Kladruby nad Labem. Proto po vyhlášení výsledků, kde bylo sděleno, že Alena s Desperadem vyhráli oblast a mají zlato, propukly ovace v našem klubu naplno. O tom, co tyto výsledky nejen pro Alenu, ale i pro náš klub znamenají, napíšeme příště.

JK Sobotka

Foto: Romana Němcová

Čestné kolo při MČR s bronzovou a zlatou medailí pro Alenu Brixovou z JK Sobotka

Společenská oznámení

Jubilea

14. 10. oslavila 80 let paní **Marie Havránková**, rozená Sedmidubská ze Sobotky-Benešova. Nyní již 62 let žije s manželem ve svém domě na Novém Městě. Pracovala ve Frutě, nejprve jako dělnice, skladnice, mistrová a také zástupce vedoucího provozu. Měla na starosti polské i vietnamské dělníky. Pracovala u Červeného kříže, poskytovala první pomoc, kde bylo potřeba. Má 2 syny, 4 vnuky a 6 pravnoučat. Má z nich radost. Starala se a dosloužila svým rodičům i rodičům manžela. Paní Havránková je velmi pracovitá a obětavá paní. Přišli jí poblahopřát baráčníci i bývalé spolupracovnice. Byla moc ráda, tak jí přejeme všichni, kteří ji známe, mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti.

Paní **Marie Knobová**, rozená Loudová ze Zajakur, dne 15. 11. 2011 oslavila 80. narozeniny. Vychovala 2 děti, 5 vnoučat a 4 pravnoučata. Má z nich radost. Celý život pracovala s manželem v KOVO DŘEVO v Sobotce. Ráda vzpomíná, jak s manželem jezdívali do ciziny i létali letadlem. Projeli mnoho zemí. Po Čechách, také Jeseníky, Praděd i jiná místa. Nyní jsou to jen vzpomínky, již ovdověla. Hlavně, že má hodné děti, které se svými rodinami maminku navštěvují. Má také ráda dechovku. Krásné písničky jsou pohlazení na duši. Paní Knobové přejeme mnoho zdraví a spokojenost do dalších let.

15. listopadu oslavila paní **Věra Dlabová** krásné jubileum 80 let. My, Soboťáci, ji máme stále v podvědomí jako naši paní učitelku. Pochází z Roudnice, obec Jestřabí v Krkonoších. Po škole, v roce 1950, nastoupila na chlapeckou školu do Mnichova Hradiště, kde měla na starost 46 chlapců. 8. ledna 1951 přešla učit do Sobotky. Zde učila češtinu a ruštinu. V roce 1969 se stala ředitelkou základní školy. V roce 1989 odešla do důchodu. Paní Dlabová je v Sobotce 60 let a líbí se jí zde. Má dceru, která s rodinou bydlí také v Sobotce. Všichni se navzájem navštěvují. Celá rodina jezdí do Krkonoš, kde si opravují rodnou chalupu. Paní Dlabové přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

17. listopadu oslavila své 91. narozeniny paní **Libuše Drholcová**. Stále usměvavá vitální paní. Prošla několika pracovními místy. Na horách zakládala družinu u dětí, byla ve státní ozdravovně jako vychovatelka, 10 let ve školce v Sobotce – byla velmi oblíbená. Jedenáct let pracovala ve Škodovce – až do důchodu. Byla sokolkou a ještě donedávna chodila cvičit. Od 15 let hrála ochotnické divadlo. Má dceru, vnučku a pravnouče. Bydlí ve svém domku, který opravují. O babičku se vzorně starají a připravili jí hezké stáří. Je spokojená a šťastná. Všichni paní Drholcové přejeme hodně zdraví a radost ze všeho hezkého, co má kolem sebe.

Paní **Božena Škaloudová** dne 19. 11. oslavila krásné jubileum 90 let. Stále čilá a zdravá, jen nohy trochu neslouží. O vše má zájem, luští křížovky, vše si pamatuje. Od mládí pracovala v zemědělství u svých rodičů. Po provdání pracovala jako prodavačka 20 let v obchodě s potravinami na Staňkově Lhotce. Manžel pracoval ve výkupu. Má 2 děti, vnoučata, pravnoučata i jednu prapravnučku. V roce 1963 s manželem koupili dům, kde dosud bydlí s dcerou a zetěm. U soboteckých baráčníků je velmi oblíbená, mnoho let u spolku dělala berní. Paní Škaloudové přejeme hodně zdraví a stále zájem o vše dobré.

Paní **Jarmila Ortová**, rozená Rejmanová ze Zajakur, se dožila 22. listopadu 80 let. Je velmi čilá, stále vitální paní, která má ještě o vše zájem. Chodí za ní sousedé, kteří potřebují nějakou radu nebo naučit aplikovat (třeba inzulín). Paní Ortová je diplomovanou zdravotní sestrou. Studovala na Lékařské fakultě v Hradci Králové na alergologii. V roce 1952 ukončila studium. Pracovala na pediatrii. Měla ráda děti a práci s nimi. Děti ji milovaly, sestřičce Jarušce mávaly kam až dohlédly, až k autobusové zastávce. Paní Ortová je členkou Lékařské společnosti J. E. Purkyně. Jezdila do Prahy na přednášky. Studovala angličtinu a německý jazyk. Krásně vypráví o zážitcích při práci v nemocnici, hlavně zážitky dobré, hůře se vypráví o špatných koncích. Jak sama říká, mohla by napsat knihu. Byla to krásná léta s prací, která ji bavila. Má 2 děti, 5 vnoučat a pravnoučátko. Všichni vystudovali a má z nich radost. Paní Ortové přejeme vše dobré a stálé zdraví.

27. 11. oslavila své 85. narozeniny paní **Zdeňka Fojtíková**, rozená Opočenská, rodačka ze Sobotky. Studovala a provdala se v Praze. Po 50 letech, po ovdovění, se vrátila do rodného domu v Sobotce. Vychovala tři děti. Žije si spokojeně, obklopena rodinou a přáteli. Do 80. let předcvičovala v Sokole při cvičení tzv. „staré gardy“. Těší se dobrému zdraví, vždy je vítána u stolu seniorek v oblíbené cukrárně u svého předsednického stolu.

Všem jubilantům jen to hezké
do dalších let přeje

Hana Rulcová

Kulturní kalendář

15. 12. 1551 zemřel majitel kosteckého panství Kryštof z Bibrštejna.
3. 12. 1621 se narodil historik Bohuslav Balbín.
30. 12. 1791 zemřel bakovský učitel a hudební skladatel pastorel Jiří Ignác Linek, který působil i v Sobotce.
22. 11. 1811 se narodil sobotecký vlastenec, kupec Alois Šolc a o týden později jeho přítel, poštmistr Josef Svoboda.
9. 12. 1871 zemřel malíř Josef Mánes.

V listopadu 1891 se narodili hudební skladatel Miroslav Krejčí, který složil na námět F. Šrámka operu Léto (4.), kabaretní umělkyně ze soboteckého rodu Pírků Lída Theimerová (11.) a historička umění Naděžda Melniková-Papoušková, která odpočívá na soboteckém hřbitově (23.).
14. 11. 1901 se narodil malíř a grafik Cyril Bouda.
12. 11. 1911 se v Dobšicích narodil písmák Josef Barkman.

18. 11. 1921 se narodil malíř Zdeněk Mlčoch.
30. 12. 1931 se narodil výtvarník Sergej Roule.
16. 12. 1941 zemřel malíř František Kaván.
23. 11. 1961 zemřel dramatik Jaroslav Mellan, dobšínský chalupář.
30. 12. 1961 zemřel pedagog prof. František Špála.
13. 11. 1991 zemřel archeolog našeho kraje Rudolf Turek.

Opustili nás navždy

říjen

Dne 3. října zemřela v den svých 71. narozenin paní **Marie Ronová**, rozená Nedvědová ze Sobotky.

Dne 14. října zemřel ve věku nedožitých 78 let pan **Václav Vaněk**, rodák ze Sobotky.

Ve věku 84 let zemřela dne 16. října paní **Marie Zakouřilová** ze Sobotky.

Dne 17. října zemřela ve věku nedožitých 83 let paní **Ludmila Kolumpková**, rozená Rottová ze Sobotky.

Dne 21. října ve věku 49 let zemřela paní **Alena Samlerová** ze Sobotky.

Dne 25. října ve věku 76 let zemřel pan **František Klaban**, rodák ze Stéblovic.

listopad

Dne 15. listopadu ve věku 64 let zemřel pan **František Černý** ze Sobotky.

Dne 21. listopadu ve věku 54 let zemřela paní **Hana Baniarová** ze Sobotky.

Dne 30. listopadu zemřel ve věku nedožitých 54 let pan **Jiří Samler** ze Sobotky.

Vzpomínka

Dne 26. 12. 2011 uplyne 1 rok od úmrtí naší maminky **Marie Kyzivátové** ze Sobotky.

S láskou v srdci vzpomínají synové

Blahopřání

Dne **20. listopadu oslavila 85. narozeniny paní Libuše Nováková** z Březenské ulice.

K jejímu jubileu přejí vše nejlepší děti s rodinami.

Poděkování

Městská knihovna Fráni Šrámka by ráda touto cestou poděkovala panu Jaroslavu Kučerovi ze Spyšové za jeho cenné knižní dary knihovně. Moc děkujeme a přejeme v novém roce hodně zdraví, štěstí a pohody i všem našim čtenářům.

Pavlína Havlová

INZERCE VE ZPRAVODAJI ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Forma a ceník inzertního rámečku:

120 mm x 180 mm (polovina strany ZŠS na šířku) 1 000 Kč

120 mm x 90 mm (čtvrtina strany ZŠS na výšku) 500 Kč

60 mm x 90 mm (osmina strany ZŠS na šířku) 250 Kč

Pokyny pro inzerenty:

- Inzerci dodat nejpozději v den uzávěrky na adresu **mks@sobotka.cz** - formát .doc, .pdf nebo .jpg
- Platbu lze uskutečnit hotově nebo na fakturu
- Další informace na tel. 493 571 618

V nejbližší době vydá Městské kulturní středisko Sobotka knížku

SOBOTECKÝ HŘBITOV

s textem Karola Bílka a fotografiemi Josefa Jindry.

Studio Šrámkova domu v Sobotce

srdečně zve všechny své příznivce a milovníky dobré zábavy na předvánoční představení

Až Ježíšek zacinká

16. prosince 2011 v 18 hodin do Městského divadla v Sobotce

Těšíme se na Vás!

Ať jsou vaše letošní Vánoce
plné radosti v srdci a milých setkání.
Přejeme vám příjemné prožití vánočních svátků
a do nového roku spoustu úsměvů, štěstí
a spokojenosti.

Městské kulturní středisko a redakční rada

Krásné prožití
svátků vánočních
a mnoho štěstí,
zdraví a spokojenosti
v roce

2012

MĚSTO SOBOTKA

Kresba: Gabriela Veigertová, ZŠ Sobotka, 6. A

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA
nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618 • e-mail: mks@sobotka.cz • www.sobotka.cz
Odpovědná redaktorka: Lea Vejclová
Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová, J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová
Grafická úprava a tisk: RK TISK, Hradecká 1130, 506 01 Jičín, tel. 493 546 911-19, e-mail: rktisk@rktisk.cz, www.rktisk.cz
Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V. Čechy
č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998 • ISSN 12 12 -7906 • MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 1. 2012